

ת"פ 51067/09/16 - מדינת ישראל נגד ע פ, ו ה

בית המשפט המחוזי בנצרת

02 אוגוסט 2017

ת"פ 51067-09-16 מדינת ישראל נ' פ(עצור בפיקוח) ואח'
מספר פל"א 379858/16

בפני כב' השופט חנא סבאג
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. ע פ (עצור בפיקוח)
2. ו ה (עצור בפיקוח)

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד ויאאם קבלאווי

הנאשם 1: בעצמו וע"י ב"כ עו"ד עבד פאהום

הנאשם 2: בעצמו וע"י ב"כ עו"ד שאדי עותמאן

גזר דין

הנאשמים, ע פ (להלן: "הנאשם מס' 1") ו' ה' (להלן: "הנאשם מס' 2") (להלן: "הנאשמים") הודו והורשעו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 333 ו-335(2) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); חטיפה בצוותא, עבירה לפי סעיף 369 לחוק בצירוף סעיף 29 לחוק; סחיטה באיומים בצוותא, עבירה לפי סעיף 428 רישא וסיפא לחוק יחד עם סעיף 29 לחוק; שוד בצוותא, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק יחד עם סעיף 29 לחוק והחזקת סכין שלא כדין בצוותא, עבירה לפי סעיף 186 לחוק יחד עם סעיף 29 לחוק.

כתב האישום

כשנתיים לפני מועד הגשת כתב האישום, התנהל קשר בין א ק (להלן: "המתלונן") לבין ר פ (להלן: "ר' ") אשתו של הנאשם מס' 1 וזאת ללא ידיעתו של הנאשם מס' 1.

בחלוף זמן מה, כאשר נודע לנאשם מס' 1 אודות הקשר בין השניים, נפגש הנאשם מס' 1 עם המתלונן והשניים סיכמו כי

עמוד 1

המתלונן ור' ינתקו את הקשר ביניהם. בהתאם למוסכם נותק הקשר בין ר' למתלונן. כיום, הנאשם מס' 1 ור' פרודים ומתנהלים ביניהם הליכי גירושין.

במהלך מספר חודשים, עובר ליום 30/8/2016, ניהל הנאשם מס' 1 מערכת יחסים עם ה א (להלן: "ה").

על רקע הליכי הגירושין, בין הנאשם מס' 1 לבין ר' , עליהם ידעו גם הנאשם מס' 2 וה' , רצה הנאשם מס' 1 ליזום בתרמית מפגש עם המתלונן, ולחייבו להודות בפניו אודות הקשר שניהל עם ר' כך שהדברים יתועדו. לצורך כך, חבר לחברו הנאשם מס' 2 ונעזר בה' לצורך יצירת המפגש הראשוני.

במהלך חודש אוגוסט 2016, תכננו הנאשם מס' 1 וה' כי תתואם פגישה בין המתלונן לבין ה' , באמצעות פנייתה של ה' אל המתלונן באמצעות אתר ה Facebook (להלן: "**הפגישה**").

לצורך תיאום הפגישה, השתמשה ה' בחשבון פייסבוק פיקטיבי, יצרה קשר עם המתלונן, הזדהתה בשם "ה" והציגה בפניו מצג שווה לפיו היא מעוניינת להכירו. לאחר מספר שיחות בין ה' לבין המתלונן, קבעו השניים להיפגש ביום 30/8/2016 בסביבות השעה 19:30 בבית קפה "פרטיולי" אשר בנצרת עלית (להלן: "**בית הקפה**").

הנאשם מס' 1 יידע את הנאשם מס' 2 אודות הפגישה המתוכננת בין ה' לבין המתלונן, ועובר לפגישה הצטייד הנאשמים בסכין ובחפץ הנחזה לאקדח.

בסביבות השעה 19:30, הגיעה ה' אל בית הקפה והתיישבה ליד שולחן שהוזמן מראש על ידי הנאשם מס' 1. לאחר מספר דקות הגיע גם המתלונן והתיישבה יחד עמה בשולחן זה. חרף חשדו של המתלונן כי ה' אינה הבחורה עמה שוחח באתר ה- Facebook, המשיכה ה' במצג הכוזב בפניו.

בסביבות השעה 19:45, הגיעו הנאשמים יחד ברכבו של הנאשם מס' 1 מסוג סיאט מ.ר. (להלן: "**הרכב**"), אל בית הקפה.

הנאשמים נכנסו אל בית הקפה, נגשו מיד אל המתלונן ודרשו ממנו לצאת לשוחח עמם מחוץ לבית הקפה. המתלונן נעמד לבקשתם, והנאשמים אחזו בזרועותיו בחזקה והובילו אותו אל מחוץ לבית הקפה בעוד ה' ממשיכה לשבת במקום.

הנאשמים הובילו את המתלונן לעבר הרכב ודרשו ממנו להיכנס לתוכו. נוכח סירובו של המתלונן להיכנס לרכב, הנאשם מס' 1 הניף בחוזקה את רגלו ובאמצעות ברכו פגע בפניו של המתלונן ושבר את אפו. המתלונן החל לדמם, בין היתר על בגדיו והוכנס בכוח על ידי הנאשמים אל הספסל האחורי ברכב.

מיד לאחר מכן, נכנסו הנאשמים אל הרכב והחלו בנסיעה לכיוון צומת המוביל. בעוד הנאשם מס' 1 נוהג ברכב, הנאשם מס' 2 אשר ישב בספסל האחורי שלף סכין והחזיק אותה בסמוך לפניו של המתלונן במהלך הנסיעה.

כאשר הגיעו לאזור מיוער וחשוך, בסמוך לקיבוץ סוללים, יצאו המתלונן והנאשמים מהרכב. הנאשם מס' 1 דרש מן המתלונן לפרט אודות הקשר שניהל עם ר' על מנת שיתעד זאת בצילום וידאו ואמר לו שאם לא יעשה זאת, יפגע. במקביל הנאשם מס' 2 מלבד הסכין שעדיין אחז בידו, הוציא אל מול המתלונן גם חפץ הנחזה לאקדח.

נוכח חששו של המתלונן מפני הנאשמים, שעה שהוא נמצא עמם במקום בו סבר שאיש לא יוכל לסייע לו, סיפר המתלונן אודות הקשר שניהל עם ר' בעוד הנאשם מס' 1 מתעד זאת באמצעות מכשיר טלפון נייד שהיה ברשותו.

בנוסף, דרשו הנאשמים מן המתלונן לשלם ₪ 50,000 כפיצוי על כך שניהל קשר עם ר' בעודה אישה נשואה וציינו כי עליו לשלם את הסכום לאדם שיגיע אליו מטעמם וזאת עד לתאריך 6/9/2016. כמו כן, הנאשמים נטלו את מכשיר הטלפון הנייד של המתלונן, סכום של 300 ₪ במזומן מארנקו וכן צמיד זהב בשווי 5,000 ₪ שהיה על ידו.

לאחר המתואר לעיל, נכנסו הנאשמים אל הרכב ונסעו יחד עם המתלונן בחזרה אל בית הקפה.

נוכח העובדה כי חולצתו של המתלונן נתמלאה דם בגין השבר באפו, חששו הנאשמים שמא ישנן מצלמות אבטחה בסמוך למקום בו חנה רכבו של המתלונן, ומראו נכנס לרכב יתועד. משכך, עצרו הנאשמים את רכבם במרחק מה מבית הקפה, הנאשם מס' 2 נטל את מפתחות רכבו של המתלונן, נכנס אל הרכב וקירב אותו למקום בו חנה רכבם.

בתאריך 31/8/2016 שוחח הנאשם מס' 1, או מי מטעמו, עם אביו של המתלונן. במהלך השיחה הובהר לאביו של המתלונן כי על המתלונן לשאת בתוצאות להליכי הגירושין המתנהלים בין הנאשם מס' 1 לבין ר'.

תסקיר

בעניינו של הנאשם מס' 1 הוגשו שני תסקירים, מהם עולה כי הנאשם כבן 30 גרוש ואב לשלושה ילדים בגילאים 6-9, תושב X. הוא סיים 12 שנות לימוד וטרם מעצרו עבד בתפקיד מאבטח בחברת "-----" בבית חולים -----.

שירות המבחן ציין כי עברו הפלילי של הנאשם נקי אך מתנהל כנגדו תיק פלילי בבית משפט השלום בנצרת בגין ביצוע עבירה של אלימות במשפחה. הנאשם קיבל בפני קצינת המבחן אחריות מלאה אך פורמאלית אודות המיוחס לו בכתב האיטום ומסר כי העבירה תוכננה מראש ונבעה מרצונו להביא עדות לבית המשפט השרעי בה יוכיח כי אכן הייתה הפרת אימון מצד אשתו. הנאשם הוסיף בפני קצינת המבחן כי בעת שפגש את המתלונן, התקשה לשלוט בעצמו ולווסת את רגשותיו אשר נבעו מתחושות קנאה ונקמה, אך כיום הוא ער ומודע לחומרת מעשיו ולסיכון הנפשי והפיזי אשר העמיד בו את נפגע העבירה.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם דפוסי התנהגות תוקפניים וללא מעורבות טיפולית ייעודית ואינטנסיבית קיים סיכון גבוה להישנות עבירות.

עוד עולה מהתסקירים כי העבירות מושא האיטום כאן בוצעו כאשר הנאשם היה משולב בטיפול במסגרת התיק שהתנהל נגדו בבית משפט השלום בנצרת ואשר במסגרתו הוגשו 7 תסקירים אודות הנאשם. שירות המבחן המליץ לשנות את תנאי מעצרו של הנאשם בכדי שיוכל לעבור טיפול במסגרת בית נועם ולדחות את הדיון בעניינו ב-3 חודשים, המלצה שלא התקבלה על ידי, כאמור בהחלטה מיום 6.7.17.

גם בעניינו של הנאשם מס' 2 הוגש תסקיר ממנו עולה כי הוא כבן 32, גרוש ונשוי בשנית, אב לשתי בנות בגילאים 3 ו-4, תושב ----- . לזכותו השכלה יסודית לאחר שנשר מהמסגרת הלימודית בשל מצוקה כלכלית של המשפחה והצורך לקחת

חלק בפרנסת הבית. אין לנאשם מס' 2 הרגלי עבודה קבועים ויציבים.

לנאשם שתי הרשעות קודמות בגין עבירת תקיפת שוטר ועבירת נשק וניסיון להרוס נכס בחומר נפץ. הנאשם ריצה מאסר למשך 3 שנים.

בהתייחסותו לביצוע העבירה, קבל אחריות פורמאלית, תוך שבלטו קשייו לקחת אחריות אקטיבית על מעשיו וציין כי נכח באירוע מתוך היענות לבקשת שותפו אך במהלך האירוע נגרר ופעל באלימות.

שירות המבחן התרשם מאדם הפועל מתוך רמת תפקוד בינונית עד נמוכה שאימץ לאורך השנים נורמות עברייניות והתנהל מתוך דפוסים אנטי סוציאליים וכוחניים ומתוך קושי בוויסות דחפים, הנוטה בסיטואציות מורכבות להגיב באופן אימפולסיבי. לאור מאפיינו של הנאשם העריכה קצינת המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות מפרת חוק בעתיד. לסיכום נמנע שירות המבחן מכל ההמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

באת כוח המאשימה המלומדת, עו"ד אלינה קאפמן, עמדה בטיעוניה הכתובים על חומרת המעשה והסיכון הרב הטמון בו, היא עמדה על הערך המוגן הנפגע ממעשי הנאשמים - הגנה על שלמות הגוף והכבוד, הביטחון האישי, החירות והקניין. התובעת סבורה כי נסיבות העבירה מלמדות על פגיעה קשה בערכים אלה בעיקר נוכח הפגיעות שנגרמו למתלונן, אופן הפגיעה, חוסר היכולת שלו להתגונן, החשש הממשי על חייו שעה שהובא לחורשה מבודדת ואיום בכלי נשק.

לאחר שהפנתה לאסופת פסקי דין המצביעים על רמת הענישה במקרים כגון דא, ביקשה התובעת לקבוע כי מתחם העונש נע בין 5 ועד 8 שנות מאסר. התביעה ביקשה להטיל על הנאשמים עונש מאסר בשליש העליון של המתחם ועונשים נלווים.

כן ביקשה התובעת להורות על מתן צו לחילוט רכבו של הנאשם מס' 1 מסוג סיאט מ"ר אשר שימש להגעה לזירת האירוע כאמצעי לחטיפת המתלונן לחורשה חשוכה ולמילוט.

בא כוח הנאשם מס' 1, הסניגור המלומד, עו"ד עבד פאהום עתר שלא למצות את הדין עם הנאשם ולנהוג בו במידת הרחמים, כן ביקש לסטות מהמתחם לצרכי שיקום. הסניגור הדגיש את העובדה כי בין הנאשם למשפחת המתלונן נערכה סולחה וכי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וקיבל אחריות, כן הפנה לתסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם הן בהליך זה והן בהליך הנוסף שעניינו אלימות במשפחה ולהמלצות שירות המבחן לשלב את הנאשם בהליך טיפול פרטני. הסניגור טען כי ביצוע העבירות נבע ממערכת הנישואין הבלתי מוצלחת בינו לבין ר' ולא מתוך דפוסים עברייניים. הסניגור עמד על כך שהנאשם עד להסתבכותו בשני התיקים היה אדם נורמטיבי.

לסיכום ביקש הסניגור לקבוע מתחם עונש הנע בין 6 חודשים שניתן וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל וביקש לסטות מהמתחם מטעמי שיקום. כן ביקש להימנע מחילוט הרכב שכן ועל אף כי הרכב שימש לביצוע העבירה, אין המדובר בעבירה שבוצעה לשם בצע כסף. הסניגור הוסיף כי הרכב האמור משועבד לטובת בנק הפועלים.

בא כוח הנאשם מס' 2, הסנגור המלומד, עו"ד שאדי עותמאן, עמד בפתח טיעונו על העובדה כי הנאשם מס' 2 לא תכנן את המעשים וכי הוא נגרר לאירוע לאחר שהתבקש על ידי הנאשם מס' 1 להיפגש עימו בבית הקפה. הסנגור הוסיף כי הנאשם מס' 2 הודה, התחרט על מעשיו וביקש סליחה.

בקביעת העונש ההולם הפנה הסנגור לאסופת פסקי דין מטעמו תוך שסבר כי המתחם נע בין 24 ועד 44 חודשי מאסר וביקש בגזירת עונשו להתחשב במצבו האישי של הנאשם מס' 2, המצפה ללידת בנו בעוד 3 חודשים.

דברי הנאשמים לעונש

הנאשם מס' 1 בדבריו לעונש מסר כי הוא משתתף בטיפול פרטני וביקש להתחשב במצבו ולתת לו להשתקם ולתקן את עצמו.

הנאשם מס' 2 בדבריו לעונש הביע צער על המקרה וציין כי התלווה לנאשם מס' 1 מבלי לדעת לאן הם הולכים. טען שלמד רבות מהמקרה וכי פתח בחיים חדשים, התחתן וביקש להתחשב במצבו ולהקל עימו.

דין והכרעה:

בסעיף 40 ג' (א) לחוק העונשין נקבע כי מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, יקבע בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' לחוק, תוך התחשבות בחומרת העבירה קרי הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

חומרת העבירות - הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו

אין צורך להכביר מילים בדבר חומרת מעשיהם של הנאשמים, הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו. עובדותיו החמורות של כתב האישום מדברות בעד עצמן. הנאשמים דאגו בדרך תרמית להגעת המתלונן לבית קפה בנצרת עילית, הצטיידו בסכין ובחפץ הנחזה לאקדח, ניגשו אל המתלונן ודרשו ממנו לצאת לשוחח עמם מחוץ לבית הקפה, אחזו בזרועותיו בחזקה והובילו אותו אל רכבם ומסרבו להיכנס לרכב תקף אותו הנאשם מס' 1, פגע בפניו ושבר את אפו. הנאשמים הכניסו את המתלונן בכוח אל הרכב ונסעו מהמקום לאזור מיוער וחשוך.

במהלך הנסיעה ישב הנאשם מס' 2 ליד המתלונן בעודו מחזיק סכין סמוך לפניו ומשהגיעו ליעדם, ביקש הנאשם מס' 1 מהמתלונן לפרט אודות הקשר שניהל עם אשתו על מנת לתעד זאת בצילום ואילו הנאשם מס' 2 בעודו מחזיק בסכין הוציא אל מול המתלונן חפץ הנחזה להיות אקדח. בהמשך, דרשו הנאשמים מן המתלונן לשלם סך של ₪ 50,000 כפיצוי על הקשר שניהל, נטלו את מכשיר הטלפון הנייד של המתלונן, כסף במזומן שהיה ברשותו וצמיד זהב. לאחר מכן החזירו אותו לרכבו.

הנאשמים במעשיהם פגעו בערכים חברתיים חשובים ובזכויות יסוד חוקתיות, הנגזרות מחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. הצטברות מעשיהם, התמשכותם והעובדה כי אלה בוצעו בצוותא פגעו בחירותו, כבודו, בריאותו, שלמות גופו, שלווה נפשו קניינו ובטחונו האישי של המתלונן, כמו גם האוטונומיה שלו לרצון חופשי עקב הכרחתו לפרט אודות הקשר שניהל וצילמו.

אין להכביר מילים בדבר חומרתה של עבירת החטיפה ופגיעתה בזכויות היסוד המוענקות לכל אדם באשר הוא אדם. יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט בתפ"ח 11-07-15488 **מדינת ישראל נ' חמאסה** (12/11/12):

"לכל אדם החירות להחליט בדבר גורלו; ולכל אדם נתון חופש התנועה. אלה יסודות חברתנו הדמוקרטית. שלילת חופש התנועה, בדרך של חטיפה, פוגעת בזכות יסוד זו, ומחובת החברה, ובתי המשפט בכלל זה, כדי לשמר את החברה כחברה דמוקרטית וחופשית, להביע עמדה חד משמעית כנגד כל שלילת חירות זו, כמו כלל חירויות הפרט. חירויות אלה טבועות באדם מיום היוולדו..."

יפים גם הדברים שנאמרו בבע"פ 4131/13 **פאיז שמארי נגד מדינת ישראל** (13.3.14) (להלן: "עניין שמארי"):

"אמצעי החטיפה כדרך לגבות חוב - אף אם מדובר בחוב על פי דין - פוגע באושיות המשפט. עוד יש לזכור כי מטבעם של דברים, סופה של חטיפה אינו תמיד נראה בתחילת המעשה. נקודה זו נכונה במיוחד מנקודת מבטו של נפגע העבירה, הוא הנחטף...הפגיעה בנחטף אינה רק בשלילת חירותו שבוצעה בפועל, אלא בפוטנציאל הסיכון הטמון במעשה, שעלול אף להתדרדר לפגיעה פיזית חמורה."

אין להקל ראש גם בעבירת הסחיטה באיומים. בעניינו יפים דבריו הבאים של בית המשפט העליון בע"פ 602/02 **אוחנינה נ' מדינת ישראל** (22.4.02) בזה הלשון:

"עבירה של סחיטה באיומים פוגעת באושיות סדרי החברה. ניצול חולשתו של אדם באיומים על בטחונו ושלומו, והטלת אימה כדי להשיג דבר מהקורבן מחייבת תגובה עונשית קשה".

מדיניות הענישה

עבירת החטיפה, באופן כללי, היא עבירה חמורה. העונש הקבוע לצדה, 10 שנות מאסר, מדבר בעד עצמו. בתי המשפט בכלל ובית המשפט העליון בראשם קבעו מדיניות ענישה מחמירה ביחס למי שחוטף אדם ופוגע בו. גם יתר העבירות שביצעו הנאשמים הינן עבירות חמורות שמחייבים מתן עונש מוחשי.

ת"פ 49304-11-12 **מדינת ישראל נ' סבלו**, הנאשם הואשם בתקיפת אחר שהיה אמור להעיד נגדו, בשל כך הגיע הנאשם למקום עבודתו ואיים עליו שלא יתייצב בבית המשפט. במועד אחר, חטף הנאשם את האחר, עם שניים נוספים, והכניס אותו בכח לרכב יחד עם האחרים, הסיע אותו לחורשה והודיע לו כי הוא קונס אותו בשל היותו מלשן, איים עליו שישחט את בנו ודקר אותו בידו ובגבו, מספר פעמים, באמצעות אולר. בית המשפט גזר עליו **30 חודשי מאסר**.

עפ 3786/12 **חסן אבו ריא נ' מדינת ישראל** (20/1/2013) המערער ואחר הורשעו, בביצוע עבירות חטיפה ושוד, לאחר שחטפו שני קטינים, שהיו בדרכם למקום מגוריהם בכפר שעב כברשותם שקית ובה פריטי ביגוד, שרכשו קודם לכן, בסכום כולל של כ-1,600 ₪. המערער והאחר הציעו לקטינים להסיעם, נסעו לחורשה נטלו את השקית וטלפון נייד ונסעו מהמקום כשהם משאירים את הקטינים במקום וזאת לאחר שהיכה המערער את אחד הקטינים במצחו באמצעות חפץ דמוי אקדח. בית המשפט גזר עליהם **32 חודשי מאסר ועונשים נלווים**. ערר שהגיש המערער כנגד חומרת העונש נדחה.

בע"פ 6520/15 **מדינת ישראל נ' שרעבי** (6/2/2016) המערער הורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע, חטיפה, שתי עבירות שוד, תקיפה בנסיבות מחמירות וניסיון שוד, אלא שהסדר הטיעון היה סגור לעניין רכיב המאסר ושני הצדדים עתרו להשית על הנאשם **שלוש שנות מאסר בפועל**. המערער טען כי לא היה מודע לפרטי הסדר הטיעון ולא הבין את משמעותו. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע כי אלמלא הסדר הטיעון העונש שהיה מושת על המערער היה חמור משמעותית מזה שהושת עליו בסופו של יום.

בע"פ 6421/11 **סמרי נגד מדינת ישראל** (29.5.2012) נדון עניינו של מערער אשר הורשע בביצוע עבירות של חטיפה, פציעה בנסיבות מחמירות, הדחה בחקירה וחבלה בכוונה מחמירה. לאחר שחטף יחד עם אחר, צעיר על רקע חשדו של המערער כי הצעיר הוציא דיבתו רעה בפני משפחת בחירת ליבו, האחר פצע אותו באמצעות בקבוק שבור. רק ביום למחרת שוחרר המתלונן לבית דודתו. באישום נוסף הורשע המערער בדקירת אימו של האחר, באמצעות סכין אשר פגעה לבסוף בידה, והיא אושפזה בבית-החולים לצורך טיפול בהרדמה כללית. בית המשפט גזר על המערער עונש מאסר בפועל בן **38 חודשים** לצד פיצוי כולל בסך 8000 ₪ למתלוננים. ערעורו נדחה.

בע"פ 6263/11 **מדינת ישראל נגד שאדי עומר** (1/5/2012) החמיר בית המשפט העליון את עונשו של המערער וגזר עליו **4 שנות מאסר בפועל** תחת השנתיים וחצי שגזר בית המשפט המחוזי. כן דחה את ערעור השותף על חומרת עונש בן **5 שנים שהוטל** בגין ביצוע עבירת חטיפה ושוד מזוין לאחר שאספו לרכבם שניים שביקשו "לתפוס טרמפ", לקחו אותם לחורשה, שדדו את כספם ורכושם ועזבו את המקום.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

עובדות כתב האישום מדברות בעד עצמן. אין ניתן לומר כי המדובר בטעות רגעית או היגררות לאירוע. הנאשם מס' 1 תכנן את מעשיו בקפידה. הנאשם ביקש מה' להיפגש בדרכי פיתוי עם המתלונן בבית קפה. בהמשך הגיעו הנאשמים למקום חטפו את המתלונן למקום מיוער ונהגו באלימות קשה ואכזרית כלפי גופו ושלוות נפשו ולבסוף אף שדדו את כספו, הטלפון הנייד שלו וצמיד יקר ערך. מעשיהם של הנאשמים, עולים כדי התנהגות אלימה, משפילה וחסרת רסן.

המדובר במעשה חטיפה שבוצע בצוותא חדא לאחר תכנון מדוקדק ואשר היה מלווה בהתנהגות אלימה ובגרימת חבלות

בהתחשב בכל אלה, מצאתי כי מתחם העונש ההולם בעניינינו נע בין 24 חודשי מאסר ועד 60 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

אין כל חולק כי עונש מאסר בפועל יפגע בנאשמים. בשל ביצוע העבירות הנאשמים נעצרו למשך מספר חודשים. שני הנאשמים נטלו אחריות מלאה אך פורמאלית על מעשיהם, הודו וחסכו שמיעת עדים רבים.

במסגרת בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, אציין לגבי שני הנאשמים את הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן. הודאת הנאשמים, אמנם לא חסכה את העדת חלק מעדי התביעה, אולם היא חסכה מזמנו היקר של בית המשפט ואת העדת יתר העדים.

אינני מתעלם מכך ששירות המבחן המליץ על שילובו של הנאשם מס' 1 בהליך טיפולי ונמנע מהמלצה טיפולית כלשהי בעניינו של הנאשם מס' 2, אך אציין בנקודה זו כי שירות המבחן מעריך קיומו של סיכון גבוה להישנות ביצוע העבירות על ידי שני הנאשמים, וכי ההמלצה בדבר ההליך הטיפולי בעניינו של הנאשם מס' 1 הינה במסגרת הליך פלילי נוסף המתנהל כנגדו בעבירות בתחום האלימות במשפחה, כך שגם ההליך הטיפולי המיועד הינו בתחום זה.

אומנם לנאשם מס' 1 אין רישום פלילי, אך מתנהל כנגדו ובמקביל תיק פלילי בגין אלימות במשפחה, במסגרתו הוגשו מספר רב של תסקירים לרבות המלצות רבות על שילובו בתוכניות טיפול. עם זאת, ועל אף מעורבות שירות המבחן ונכונותו של הנאשם ליטול חלק בתוכנית טיפולית ייעודית לאלימות, הוא בחר לבצע את העבירות החמורות בתיק, דווקא בתחום האלימות הקשה, זאת לאחר תכנון קפדני, לרבות הסתייעות באחת לשם הזמנת המתלונן לבית הקפה כדי שיחטוף אותו.

באשר לנאשם מס' 2, עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות מלמד כי אין זו מעורבותו הראשונה בפלילים. לחובתו שתי הרשעות קודמות, הנאשם מס' 2 אף נידון למאסר בפועל של 3 שנים בגין ניסיון להרוס נכס בחומר נפיץ ורכישת/החזקת חלק של נשק או תחמושת וכן נידון למאסר נוסף בן חודשיים בגין תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו.

ער אני לקיומה של סולחה בין משפחת המתלונן לנאשם מס' 1, עם זאת נוכח חומרת העבירות המיוחסות והעובדה כי אלה בוצעו לאחר תכנון מוקדם ובצוותא אין בסולחה שנערכה כדי להוות הנחה בעונש שיגזר.

בענין זה יפים הדברים שנאמרו בעניין שמארי בנוגע לסולחה ולמשקל שיש להעניק לה:

עמוד 8

" קיומו של הסכם סולחה עשוי להוות שיקול בגזירת העונש, אך הוא אינו בגדר שיקול מכריע ואינו יכול לשמש תחליף לענישה על פי חוק...הסכם הסולחה עשוי להיות שיקול במסגרת גזר הדין, אך משקלו ישתנה בהתאם לנסיבות המקרה. נפסק כי חומרת העבירה תפחית את משקלו של הסכם הסולחה..."

באשר לבקשת הנאשם מס' 1 לחרוג ממתחם הענישה משיקולי שיקום הרי, וכפי שצוין כבר, בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים אשר מסתמכים על התסקירים הרבים שהוגשו בעניינו של הנאשם במסגרת ההליך המתנהל נגדו בבית משפט השלום בגין תקיפת בת זוגו לשעבר. בעניין זה הוגשו 7 תסקירים ובעניינו הוגשו עוד שני תסקירים כאשר שירות המבחן ממליץ כעת על הפניית הנאשם להליך שיקומי בבית נועם. ניתן להיווכח בקלות כי הנאשם נמצא בראשית תחילתו של הליך שיקום, אם בכלל כאשר שירות המבחן ממליץ על הפנייתו לטיפול לאחר שהוגשו 9 תסקירים בעניינו בשני ההליכים. הבקשה להפנותו רק עתה להליך טיפולי מלמדת כי אין פניו של הנאשם לשיקום אלא ניסיון לחמוק מעונש בגין המעשים. לא זו אף זו, הנאשם ביצע, כאמור, את מעשיו החמורים יחד עם הנאשם האחר, כאשר מתנהל נגדו תיק האלימות בבית משפט השלום דבר המלמד כי הנאשם לא הפיק את הלקח מהסתבכותו הראשונה בפלילים והמשיך במעשי האלימות חרף זאת. לסיכום, אין כל מקום לסטות ממתחם הענישה בעניינו של הנאשם מס' 1 משיקולי שיקום.

ביחס לענישה בתוך המתחם, בשים לב להתרשמות שירות המבחן, מקיומה של מסוכנות גבוהה להישנות עבירות ובשים לב להבעת החרטה ולנטילת האחריות, סבורני כי יש למקם את עונשם של הנאשמים ברף הבינוני - גבוה של מתחם העונש ההולם.

לעניין בקשת המדינה לחילוט הרכב: המדינה מבקשת לחלט את הרכב אשר שימש כאמצעי לביצוע העבירות. הסנגור התנגד לחילוט הרכב ואף טען כי הרכב משועבד לטובת בנק הפועלים וביקש בטרם יוחלט בעניין, לשמוע את עמדת הבנק. המדינה ביקשה שהות לבדוק טענות אלו ולהגיש מסמכים, במידת הצורך. המדינה הגישה הודעה לתיק בית המשפט בה ציינה כי התקבלו בידה מסמכים המלמדים על כך כי אכן ישנו שיעבוד בשווי הרכב לטובת בנק הפועלים בנצרת עילית. אף על פי כן, ציינה המאשימה, כי היא עומדת על בקשתה להורות על צו חילוט הרכב תוך שהיא מכירה בזכותו של בנק הפועלים למימוש שיעבוד הרכב.

פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט - 1969 (להלן: "**הפקודה**"), מסמיכה את בית המשפט להורות על חילוט נכס בו נעברה עבירה, או שימש כאמצעי לביצוע העבירה, כרכיב עונשי נוסף המתווסף ליתר רכיבי העונש שיגזור על הנאשם ובלבד כי הנאשם הינו הבעלים הרשומים של אותו נכס. הפעלת סמכות זו תיעשה במידתיות ולאחר שבית המשפט ערך את האיזונים הנדרשים בין תכלית החילוט לבין זכות הקניין של הנאשם.

במסגרת בחינת אותם איזונים, בית המשפט יבחן את החילוט ביחס ליתר רכיבי העונש המוטלים תוך עריכת איזון בין כלל מרכיבי גזר הדין וכן יבחן את תוצאת החילוט ביחס למהות העבירה שבוצעה, חומרתה ותוצאותיה. (ע"פ 4148/92 מועד **נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (22.9.1994)).

בענייננו, דומה כי תפקידו של הרכב במעשה העברייני לא היה עיקרי ומהותי והתמצה בכך ששימש להסעת הנאשמים והמתלונן למקום ביצוע העבירה ולחזרתם לאחר מכן. אין לומר כי הרכב היווה כלי מרכזי ועיקרי למעשה העברייני. הזיקה שבין הרכב לבין העבירה אינה אינהרנטית לביצועה ואין לומר כי העבירה לא יכולה הייתה להתבצע ללא השימוש ברכב או שחילוט הרכב הוא זה שימנע מהנאשם ביצוע עבירות דומות בעתיד.

בנסיבות אלו אין מקום להורות על חילוט הרכב. הרכב יוחזר לבעליו או למי מטעמם, תוך 7 ימים מהיום.

העונש

לאור כל האמור לעיל ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים ונתתי את דעתי לנסיבות המקרה ולנסיבות העושה, אני דן כל אחד מהנאשמים לעונשים הבאים:

קנס בסך של 7,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-7 תשלומים שווים ורצופים. תשלום ראשון בעוד חודש.

במידה ותשלום כלשהו לא ישולם במועדו, תעמוד יתרת הקנס כולו לפרעון מיידי.

מאסר בפועל למשך 42 חודשים בניכוי ימי מעצרם (נאשם מס' 1: מיום 7/9/2016 ועד ליום 27/12/2016; נאשם מס' 2: מיום 13/9/2016 ועד ליום 5/12/2016).

מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים שלא יעברו על אחת מהעבירות בהן הורשעו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט העליון.

ניתנה והודעה היום י' אב תשע"ז, 02/08/2017 במעמד הנוכחים.

חנא סבאג , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאחר ששקלתי את מכלול נסיבות העניין ובהתחשב באורך תקופת המאסר שהוטלה וההלכות הידועות לעניין עיכוב ביצוע לרבות הלכה בפסק דין שוורץ, ובשים לב לכלל שעונש מאסר בפועל יש לרצות באופן מידי, הגעתי לכלל מסקנה כי אין מקום לעכב את הביצוע והנאשמים יחלו בריצוי מאסרם לאלתר.

לעניין הפקדונות הכספיים שהופקדו במסגרת תיק המעצר, הנני מורה כי פקדונות כספיים אלו יושבו לנאשמים בכפוף לכל דין או עיקול.

ניתנה והודעה היום י' אב תשע"ז, 02/08/2017 במעמד הנוכחים.

חנא סבאג , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנאשמים זוהו על ידי ב"כ הנאשם מס' 2.

ניתנה והודעה היום י' אב תשע"ז, 02/08/2017 במעמד הנוכחים.

חנא סבאג , שופט